

Киевенъ, *sm. Mar.* le cabillot ou cavillot.

Киехть, *sm.* le bitton.

Кинга, *sf.* le livre, le volume; 1. (*тегфтеръ т.*), le registre et regitre; 2. (*мехтюль т.*), la massive et lettre —, *sf.*; 3. метрическа —, registre de la paroisse; *m.*; (4. *съ готовы смѣтки*), le barème; 5. една — отъ единъ цвѣтъ, le singleton; 6. (безъ за-бѣлѣванеа), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, *va.* se faire imprimer; 8. из-дадена — съ свои разносы, livre de fonds; 9. (*Лисуса сына Сирахова*), l'écclésiastique, *m.*; 10. классическа — (за вѣчилиница), livre classique; 11. при раз-гърнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на листове (за бакалинъ), *va.* *Tur.* mettre à la rame; 13. (за про-читане), la lecture; 14. (съ прѣданеа у Туры), la sonna et sunna; 15. прѣднициата на подвезена —, la gouttière; 16. (черковны пѣсни), livre des cantiques; 17. Чисель (вѣ Библія), les nombres; 18. -гы, *pl.* видъ игра на —, la zizette; 19. игра на — вариликъчковски, *vn. fam.* carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудость или страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, гледамъ на —, хвърлямъ —, *va.* tirer les cartes; 23. огаждане или врачуване съ —, la cartomancie; 24. прите-тель за —, un bibliophile; 25. познане —, la bibliographie; 26. полица за наре-ждане —, la bibliothèque; 27. който въспира -тытъ си всякомъ, un bibliotaphe.

Книгодалникъ, *nica, s.* cartomacenie, enne. — печѣтане, *sn.* l'imprimerie *f.*, la typographie; || *fig.* la presse; || до —, prototypographique, *adj.*

— познане, *sn.* la bibliognostique.

— хранилище, *sn.* la bibliothèque.

Книжарница, *sf.* la librairie.

Книжарство, *sn.* la librairie.

Книжарь, *sm.* un libraire ou bibliopôle; 1. (издавачъ), libraire éditeur; 2. (*комиссионеръ*), libraire commissionnaire ou d'as-sortiment; 3. (*майсторъ*), un cartier.

Книже, *sn.* la fascicule.

Книженъ (за езыцы), *adj.* littéral.

— или **Литературенъ** обирникъ, *sm.* forban littéraire *m.*

Книжка, *sf.* le livret.

Книжна полица, *sf.* corps de bibliothèque, *m.*

Книжнина, *sf.* la littérature.

Книжникъ (вѣ Библія), *sm.* docteur de la loi, *m.*; || (у Евреи), un scribe.

Книжовенъ, *adj.* lettré, littéraire.

Книжовникъ, *sm.* érudit, *adj.* *m.*; || (*литераторъ*), homme de lettres; *m.*

Кнутъ (біене съ камшикъ), *sm.* le knout.

Княвдегетъ (водорѣзъ), *sm. Mar.* la guibre.

Княгиня (*княжна неожененна*), *sf.* la princesse. **Князь**, *sm.* un prince, un despote; || наслѣдъ —, prince royal; || (*по кръвъ*), prince du sang.

Князче, *sn. fam.* un princillon ou principion. **Княжески**, *adj.* princier.

— винаръ, *sm.* un bouteiller et boutillier.

Княжеско достойнство, *sn.* la principauté. **Княжество**, *sn.* la principauté.

Коализация, *sf.* la coalition.

Коатн, *sn. tamm.* le coati.

Кобальтъ (*металъ*), *sm.* le cobalt; -тенъ, de — et cobaltique.

Кобанъ, *sf. (voyez Морска свиня).*

Кобчикъ, *sm. oiseau*, l'émouchet *m.*

Кобыла, *sf.* la jument, la cavale; -ленъ, de jument; 1. млада —, la pouliche et pouline; 2. (ради завлѣждане), jument poulinière; 3. пущамъ на —, *va.* étalonner.

Кобылица, *sf.* la palanche; || (у водоносцы), la gorge.

Кобыличка (на цигулка), *sf.* le chevalet.

Коване (на водениченъ камъкъ), *sn.* le piquage.

Коваческа стока, *sf.* la forgerie.

Ковачески или Сачеварски занаятъ, *sm.* la taillanderie.

Ковачество, *sn.* la maréchalerie.

Ковачна стая (за чукане), *sf.* l'ordon *m.*

Ковачница, *sf.* la forge, la ferronnerie, la chaufferie.

Ковачъ, *sm.* un forgeron, un forgeur, maréchal ferrant *m.*, serrurier, blanchoevrier *m.*; || (на злато), écaisseur d'or, *m.*; || (на лжы и клеветы), artisan d'importures, de calomnies.

Ковеоръ, *sm.* drap de pied, *m.*

Ковчегарь, *sm.* un bahutier.

Ковчегарь, *sm.* la caisse; 1. (съ издути за-хлупакъ), le bahut; 2. (за лощи), l'osten-soir et -soire *m.*; 3. (за мрътвецъ), la bière et biérre. (vog. **Кихоръ**)

Ковчеженце, *sn. dim.* la cassette.

Ковчезецъ, *sm.* la boîte; || (за писма), boîte aux lettres; || лѣкарски — (за үброве), le boîtier.

Ковж, *va.* forger, ferrer, marteler; || (клепя жељзо), corroyer.

Когато, *conj.* pendant que, alors que, au moment ou, après que, cependant que, comme, tant, si et s' (*dans s'il*), lorsque et l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. *adv.* une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.

Когото [на —, за —, *pron. rel.* (*pour de qui, du quel*); *pl.* на които, за които (*pour desquels, dont*)].

Кода (*край на музик. съчинене*), *sf.* Mus. la coda.